

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2022 ÅRG 54

Vid konfirmationsakten säger biskopen då han smörjer konfirmandens huvud med krisma: Mottag den Helige Ande att sprida ett heligt livs ljuvliga doft.

Kinesisk trädpeon doftar minst lika ljuvligt som liljekonvalj men ingenting är som ett heligt livs ljuvliga doft.

Biskopens spalt

När detta skrivs är det den första söndagen efter Pingst. Heliga Trefaldighets dag, som firas för att hylla den trefaldiga gudomen: Fadern, Sonen och den Helige Ande. Med andra ord tre personer i en gudom.

Om Gud, den Absoluta, den Oändliga, den Ena, den Orsaklösa Orsaken kan vi varken veta eller beskriva. Han är den Odelbara, den Outtryckbara, honom som de forntida kallade - "Den".

Gudomen kan bara förstås av vårt mänskliga intellekt som en treenighet. Vi kan inte förstå Guds Väsen på annat sätt än att genom hans aspekter eller persona - tre Personer i en Gud. Det grekiska ordet persona har genom sin översättning personifierat Guds innersta väsen så till den grad att Gud blivit mänsklig - skapad till människans avbild, i hennes idévärld. Persona betyder mask. Det var den mask som skådespelarna förr i antiken höll framför sitt ansikte. De Personerna är tre ansikten eller masker eller former av Guds väsen - de formerna kallas i kristenheten för Fader, Son och Helig Ande. Dessa tre persona i en Gud är kända i andra religioner under andra namn, exempelvis den gamla egyptiska - Osiris, Horus och Isis - och i hinduismen Shiva, Vishu och Brama.

Eftersom människan är Guds avbild och likhet så är också hon en trefald till sin natur - en trefald som Paulus benämner som Ande, Själ och Kropp. Mellan dessa trefalder Guds trefald och människans trefald finns en mystisk överensstämmelse och samband.

Sedan urminnes tider har kristendomen haft den uppfattningen att samme Gud som skapat himmel och jord har uppenbarat sig för oss i hans enfödde son Jesus Kristus och han är alltjämt - här och nu - och genomsyrar allt levande genom den Helige Ande.

Nu får vi inte glömma att vi alltid måste röra oss med bilder när vi försöker tala om så sublima ting som Gud och Guds väsen. Redan i vårt fysiska universum - som vi ändå har sinnesorgan särskilt anpassade för - står vi inför en mängd olösta gåtor. När vi kommit som längst stöter vi i alla fall på något som är i intellektuell mening ovetbart. Hur skulle vi då kunna säga något om det andliga universum som vi kallar Gud.

Vid Mästares undervisning av lärjungar betonar han även gudomens enhet i de tre personerna: Fadern, Sonen och Hjälparen d. v. s. den Helige Ande, men framför allt understryker han betydelsen och nödvändigheten av att vi älskar varandra.

För det är faktiskt så att man inte kan älska Gud om man inte älskar sin nästa. Och kärleken är en gåva från Gud. Det är han som först har älskat oss. Han ger oss allt, han föder oss på nytt, han renar oss från allt ont, han skapar i oss en god vilja,

han leder oss på rätta vägar, han tar oss i sin tjänst. Vi har bara att ställa oss till hans förfogande.

Om vi gör det, om vi uppfyller löftet vi gav vid konfirmationen, då uppnår vi en innerlig gemenskap med den trefaldiga gudomen. Då blir vårt liv fyllt av Gud, vi skapas ständigt på nytt - inifrån - tack vare den Helige Ande som ännu i denna dag är lika verksam som på de första lärjungarnas tid. Och Anden är ständigt beredd att komma till oss. Inte bara när vi samlas till andakt utan när som helst och var som helst - i vårt arbete, i hemmet, i sällskap eller när vi är ensamma i vår kammare. Och vad är det Anden vill skänka oss? Jo, gudomlig sanning och frid, gudomlig kunskap och kraft, gudomligt liv och ljus.

+Sten-Bertil

OFFICIELLT

Vid mässan i S:t Mikael's och Alla Änglars kyrka den 22 maj 2022 mottog Cristian Fernandez Roos dopets sakrament sub conditione.

På Pingstdagen 2022 erbjöd Cristian sig såsom en riddare i Kristi tjänst. Därefter mottog han konfirmationens sakrament.

Officiant vid båda tillfällena var biskop Krister.

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

LKK:s TROSAKT

En av många vackra särdrag med vår mässa är att vi, vid sidan av den Nicenska trosbekännelse kyrkan antagit som sin grund, också har och ofta använder en egen trosakt.

Rubriken på dessa avsnitt är *Credo*, vilket är latin för "jag tror". Och alldeles ovanpå att orden är viktiga för oss och pekar på vår kyrkas anda, stärker det oss extra att vi får sjunga den i stället för att läsa den.

Redan vår första svenska regionalbiskop Sigfried Fjellander (1899-1975) fäste sig mycket vid den trosakt som LKK på 1940-talet fick som gåva av vännen C. Jinarajadasa, som visserligen var buddhist men som också betecknade sig som en hängiven lärjunge till Kristus. Utomstående kritiserade kyrkans beslut att "låta en buddhist formulera trosakten", så biskop Sigfried satte sig att bevisa, ord för ord, starkt förankrad i de bibliska skrifterna texten var. Resultatet blev detta, väl värt att ha till hands för dem som inte lyckats få tag i något exemplar av den biografi av maken som Ingrid Nyborg-Fjellander författat efter hans död: "Den leende biskopen" (1975). Uppteckningen av bibelställena återfinns på sidan 153 i boken och citeras rakt av här:

VI TROR ATT GUD

ÄR KÄRLEK (*Luk. 1:78*)

OCH KRAFT (*1 Kor. 1.24*)

OCH SANNING (*Joh. 15:26; 1 Joh. 5:6*)

OCH LJUS (*Joh. 8:12; 1 Joh. 1:5*)

ATT FULLKOMLIG RÄTTVISA LEDER VÄRLDEN
(*1 Kor. 6:9; Gal. 6:7*)

ATT ALLA HANS BARN EN DAG SKALL NÅ HANS
FOTAPALL HUR LÅNGT PÅ VILSNA VÄGAR DE ÄN
MÅ VANDRA (*Joh. 12:32; 1 Kor. 15:28 -
apokatastasis*)

VI TROR PÅ GUDS FADERSKAP (*Matt. 6:19*)

OCH MÄNNISKORNAS BRODERSKAP (*Matt. 23:8*)

VI VET ATT VI TJÄNAR HONOM BÄST NÄR BÄST
VI TJÄNAR VÅRA MEDMÄNNISKOR (*Jes. 58:5-8;
Matt. 25:40*)

SÅ VILAR HANS VÄLSIGNELSE ÖVER OSS (*Ef.
1:3*)

OCH FRID EVINNERLIGEN (*Joh. 14:27; Gal. 6:16*)

AMEN.

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2022:

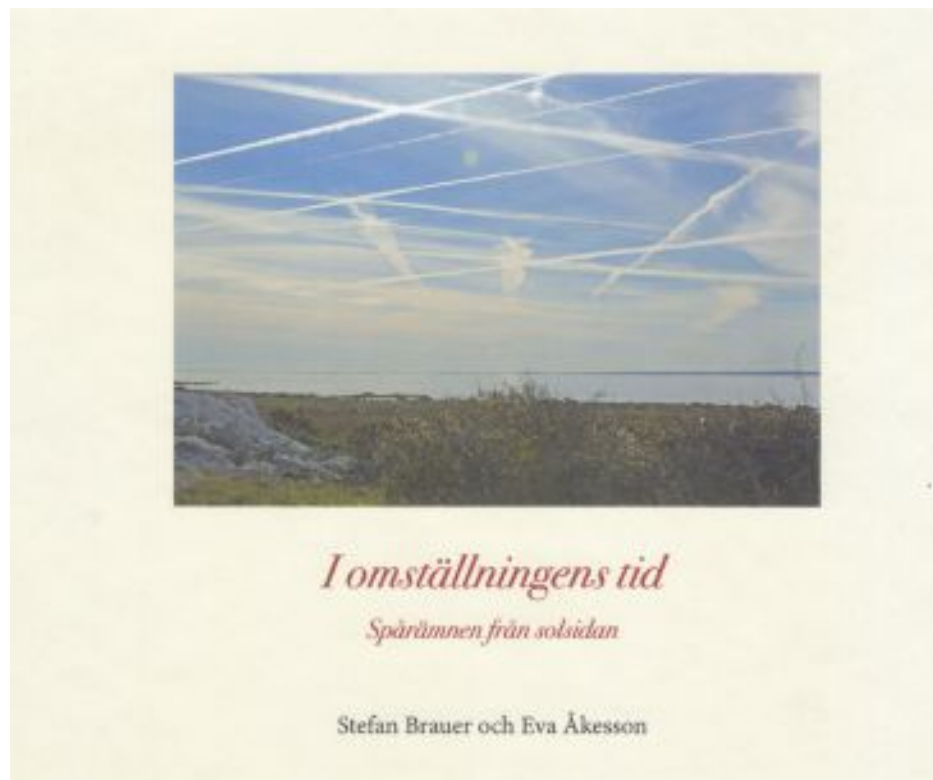
Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte söndagen den 2 oktober 2022 kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar ska vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 27 augusti 2022.

Namn på ombud, för församlingar och klerikala synoden, med adressuppgift ska vara Samfundets LKK styrelse, Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tillhanda senast den 27 augusti 2022.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i Mikaelidagens mässa kl. 11.00 och årsmötet. Efter årsmötet går vi tillsammans ut och äter en bit mat.

EN UNDER- BAR BOK

För några veckor sedan fann jag i min brevlåda en postpåse med två fantastiska böcker med underbara foton och tillhörande texter. Den ena var dedikerad till mig och Eva, den andra som gåva till S:t Mikael's församling där den finns att se och läsa. Avsändare var Eva Åkesson i Torekov. Hon skriver bland annat i bokens efterord: Mitt tack går först och främst till Stefan, som har gjort merparten av den här boken, nämligen alla bilderna. Jag vill så gärna tro att mycket av den inspiration jag fått kommer från honom. Stefan var fysiker till profession, präst i Liberala katolska kyrkan, reiki-grandmaster m.m., och jag fick den underbara förmånen att få leva tillsammans med honom i arton år.

Om någon skulle vilja köpa boken, så är det enklast att beställa direkt från Eva Åkersson per e-post. evaakesson43@gmail.com.

Priset (själv kostnadspris) är 179:-, + frakt 62:-.

En bok jag verkligen vill rekommendera för kontemplation och reflektion. Ett exempel nedan.

*Alla har en insida
gudomligt skimrande
under det yttre skalet*

Boktips:

“Kättarna – de kristna rebellerna”

av Dick Harrison

Praktiskt taget sedan kristendomens gryning har det funnits oliktankande, ifrågasättare och de som uppfattat de bibliska texterna helt annorlunda än kyrkan själv. Några försvann snabbt ur bilden, andra samlade stora skaror kring sig. De som kom att bli riktiga problem för kyrkan stämplades som kättare och bekämpades med alla tillgängliga medel – inklusive fängelse, tortyr och dödsstraff. Målet var att stärka kyrkans ställning som den som innehade Sanningen, och förhindra att kyrkan som sådan föll samman. Om man håller i minnet att påven på den tiden hade samma – och ibland ännu större – makt än regenterna i varje land, förstår man bättre de starka reaktionerna. Jag sa förstår – inte accepterar. Idag ser vi människors religiositet som deras ensak och en viktig del av deras identitet. Men så var det inte då, när lagarna i de flesta länder uttalade att folket skulle vara lojala följare av den tro regenten omfattade. Och regenten var i sin tur tvungen att hålla sig till den tro som gav flest fördelar (läs: trygghet), vilket ofta innebar lojalitet mot

påven. Eller med de regenter som regerade i grannländerna, stormakterna eller bundsförvanterna. Religion var ett maktmedel och användes också som sådant.

Boken berättar om de mest kända, några (åtminstone för mig) okända och framför allt de i kyrkans ögon farligaste kättarna. Historien som sådan spänner över åtskillig tid – från kyrkans tidigaste år fram till 1900-talet, då äntligen begreppet kättare försvann ur nästan alla religioner, länders lagar och människors medvetanden. Visst finns det fortfarande oliktankande! Men de riskerar inte längre fängelse, tortyr och avrättning, tack och lov.

Jag vill rekommendera den här boken av två skäl: dels för att den är den mest heltäckande berättelse jag har hittat, eftersom den inte bara beskriver händelserna som sådana utan berättar vad det faktiskt var som just den kättargruppen hävdade som sin trosgrund, och dels för att de flesta av oss nog har ganska luddiga begrepp om vad de

olika strömningarna egentligen handlade om (som exempel: hur många av oss vet att gnostikerna hävdade att världen var skapad av en ond gud som kallades demiurgen, och att allt skapat ned till minsta blomma något ondskefullt som vi måste fly ifrån genom strängaste askes för att ta oss till den avlägsna goda guden? Idag skulle vi nog närmast kalla detta för Scientologi).

Somt i boken känner vi igen vår nutida kristendom, så det kan nog med fog betecknas som tankegods som var långt före sin tid. Annat känns också med moderna mått totalt främmande för vår världsbild. Och viktigast av allt är att se att alla kristna kyrkor ägnade sig åt jakten på kättare – alltså inte bara påven, utan även protestantismen och de frikyrkliga samfunden (som bägge började som kättarsekter). En annan viktig lärdom för mig personligen var att få en betydligt mer nyanserad bild av hur inkquisitionen i realiteten fungerade och arbetade. Med andra ord: detta är en mycket läsvärd bok

Trefaldighetstid

Heliga trefaldighetsdag, första söndagen efter pingst. Då firas treenigheten. Trefaldighetstiden är veckorna mellan pingst och domssöndagen, söndagen före första advent. Dagen kallas även Missionsdagen.

Äldsta symbolen för treenigheten är Handen (Gud), Lammet (Kristus) och Duvan (Anden). Alla tre firats i stora högtider innan; Jul (Faderns inkarnation), Påsk (Sonens uppståndelse) och Pingst (Anden som gav lärjungarna kraft). Finns även en jordisk treenighet: Josef, Maria och Jesusbarnet.

Källdrickning och tvagning

Trefaldighetskällor sades förr vara vattenkällor med läkande kraft, särskilt om man drack eller tvättades sig ur de på Trefaldighetsafton eller Trefaldighetsdagen. Detta skulle ge god hälsa under året. Trefaldighetskällorna i Sverige kan spåras tillbaka till medeltida ursprung.

Bondepraktikan säger att om Trefaldighetsdagen har klart väder, bådars det ett gott år.

In Spiritu Sancti

Vet du om att det är den Helige Ande som utgör den allra främsta drivkraften i våra liv? Inte? Om jag formulerar mig så här då: har du upplevt hur svårt det är att åstadkomma något utan att vara inspirerad?

Ordet "inspiration" kommer från latinets "in Spiritu" som betyder "i Anden". Och den ande som menas är förstas den Helige, en av de tre personerna i Treenigheten. I vår kyrka sjunger vi längtansfullt i första versen av psalm 903 (vår egen lilla psalmbok):

*Kom Skaparande, Gudomsröst
Din boning tag uti vårt bröst
Kom med din hjälp, din helga nåd
Och fyll vår själ med visa råd*

Ingenting blir gjort utan inspiration, utan den Helige Andes närvaro och hjälp. Utan denna ofattbara livskraft, denna inre röst, denna moraliska kompass och vägvisare, skulle mänskligheten ha gått under för länge sedan. Det är inspiration som skriver böcker, målar tavlor, uppfinner och utvecklar saker. Inspirationen skriver musik, spelar och sjunger. Allt blir kanske inte bra – för det är bräckliga och långt ifrån fullkomliga människor som utför den fysiska gärningen – men drivfjädern i allt vi tar oss för, från att ordna mat på bordet till att författa mästerverk, är Anden.

Du har säkert i många sammanhang hört upphovsmän/kvinnor berätta att den förlösande idén kommit till dem i sömnen, under en avkopplande promenad eller på en sten vid havsstranden, för att nämna några enstaka exempel. Min personliga gissning är att det beror på att vi då sänker garden och öppnar upp oss själva för just helig inspiration. I vanliga fall är de flesta människor så ihopknutna, låsta och sammanbitna av kontrollbehov att ingenting, vare sig gott eller ont, slipper genom pansaret... men då och då sänker vi axlarna, slutar bevaka oss själva och allting omkring oss, och då passar den Helige Ande på. Och med tanke på hur förunderliga, stora och fantastiska Hans gåvor är, borde vi unna oss sådana stunder oftare än vi gör, tycker du inte?

Vi lever under en väldig Guds vingar, och får så oerhört mycket mer hjälp att klara av livets alla mödor än vi någonsin reflekterat över eller ens märkt av. Jesus kallade den Helige Ande för "Hjälparen" – och utan denna hjälp vore vi just hjälplösa. Något att tänka på, lite då och då i alla fall.

Den här lilla reflektionen kom till mig under en promenad med hundarna idag. Just nu (detta skrivs försommaren 2022) är det extra enkelt att se Guds hand i allt omkring sig... grönskan, blommorna, fåglarna och djuren sjunger om hur ljuvligt livet åter blivit efter den långa vinterdvalan. Själva går jag ofta under mina dagliga promenader och gnolar på första versen ur psalm 200 (den svenska psalmboken):

*I denna ljuva sommartid
Gå ut, min själ, och gläd dig vid
Den store Gudens gåvor
Se hur I prydnings jorden står
Se, hur för dig och mig hon får
Så underbara gåvor.*

Denna psalm skrevs år 1653 av tysken Paul Gerhardt och översattes till svenska år 1725. Den har omarbetats av bl.a. Britt G. Hallqvist och tonsatts av såväl Nathan Söderblom som Anders Öhrwall. Gissa om dessa varit inspirerade! Och fortsätter att inspirera generation efter generation...

sr. Carina Carlström

En kopp kaffe

När jag skriver detta befinner vi i den Stora Fastan, d.v.s. de fyrtio dagarna av avhållsamhet före Stilla Veckans alla dagar fyllda av passionsmysterier. Det är en mycket klokt uttänkt period som, i alla fall som jag uppfattar den, skall lära oss vad vi klarar av att avstå ifrån om vi måste välja och skilja ut det vi behöver ha för att leva ett bra liv. Med andra ord: att prioritera. Det är också en tid för bön, självrannsakan och förberedelse för det största kristendomen har att erbjuda, nämligen Uppståndelsen till det Eviga Livet. Förlåt alla versaler, men vi talar om några av de allra viktigaste sakerna i en kristens liv och andliga utveckling... det må förlåtas mig att jag vill markera dem lite extra.

Att lära sig prioritera är en livslång läxa. Vilka mål är viktigare än andra? Får jag tillåta mig en kortsiktig njutning, säg, en sådan där läcker kanelbulle bakad på riktigt smör, på bekostnad av den långsiktiga vinningen, att skydda mitt hjärta och förlänga mitt liv genom att inte gå upp för mycket i vikt? Eller, för att ta en betydligt – för många i alla fall – svårare fråga: vad är viktigast för mig, att kunna ta mig till jobbet varje dag med bil eller att delta i det svåra klimatarbetet genom att inte använda fossila bränslen? Vi vill gärna undvika sådana val, eftersom vi upplever dem som omöjliga... att kunna ta sig till jobbet handlar om överlevnad, men det gör kampen mot klimatförändringarna också.

Jag hämtar ofta inspiration från Facebook när jag funderar över sådana här saker. Jo, det fungerar faktiskt alldeles utmärkt – åtminstone om man omger sig med ärliga, uppriktiga vänner som inte sminkar sina inlägg. Och en sak jag

särskilt lagt märke till är på vad mina vänner lägger den största vikten. Några rapporterar om fram- och baksteg i politiska frågor som rör mänskliga rättigheter, djuromsorg och klimatfrågor. Vad de väljer att prata om visar vad deras hjärtan viskar om. Andra berättar om sina vardagsupplevelser, och också där ser man tydligt hur de själva ser på sina liv: fokuserar de på de goda eller de dåliga? Pratar de sjukdomar, smärtor, bemötande inom vården, hur folk betett sig i affären eller i trafiken o.s.v... eller visar de bilder på en härligt solig promenad, vårtecken, glada djur eller barn, inredningsdetaljer som gör dem stolta och glada?

Jag har en vän, som de flesta av er också känner men som jag ändå inte tänker nämna vid namn, som i 99,9 % av sina inlägg enbart talar om kärlek – särskilt kärleken till sin familj, men också andra människor (även sådana hon inte känner, men ändå är djupt empatisk mot). Inte ens när hon häromdagen skulle berätta att hon blivit sjuk, utformade hon sitt inlägg i negativa ordalag utan använde sig av humor och uppmuntran! Flera andra vänner använder alltid dagens första inlägg åt att önska alla sina vänner en god morgon, ofta illustrerat av blommor eller en kopp kaffe. Det här är också prioriteringar, för hur vi väljer att uttrycka oss avslöjar oändligen mycket om hur vi tänker och känner.

En kopp kaffe... sedan min mamma dog i december 2017, har jag alltmer övergått från te till kaffe. Fråga mig inte varför, för det vet jag inte... det har bara blivit så. Jag investerade t.o.m. för några år sedan i en s.k. kapselmaskin eftersom jag lever som s.k. singel och sällan har fikagäster. Ännu en prio-

ritering: är jag ensam eller får jag bara sällan besök? Hur jag väljer att se på en sådan detalj i mitt liv påverkar asolut hur jag känner inför den. Eller som det sägs i vad som påstås vara en gammal indiansägen:

En pojke frågade sin farfar om godhet och ondska. Farfadern svarade: "Inuti varje människa bor det två vargar – en ond och en god. Vilken vinner kampen om den människans själ? Den varg man matar."

Nu kanske de här sakerna är lättare för mig än för andra, eftersom jag dels är övervägande introvert till min personlighet och dels betecknar mig som en "liten människa gjord för små saker". Jag attraheras av ögonblick, små stunder då tiden tycks stå stilla... t.ex. medan jag avnjuter en nygjord kopp kaffe. Eller kan stänga ute hela världen medan jag promenerar i skogen med min hund. Eller småprata med Gud och inte tänka på någonting annat medan jag sysslar med tvätt (som är min favorithushållssyssla). Jag har märkt att när jag mediterar eller försöka försjunka i djupare bön, börjar mitt inre att sjunga. Jo faktiskt! Jag distraheras inte av tankar i mina tysta stunder, utan av melodier. Förklara det, den som kan.

Hur som helst, vad jag vill säga är att vi kan påverka våra prioriteringar genom att styra på vad vi fokuserar. Vad är i djupaste mening viktigast för oss? Och den Stora Fastan är en utmärkt möjlighet att ägna sig åt denna självkännedom. Tappa inte bort den!

sr. Carina Carlström

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se
Generalvikarie Biskop Krister Fast tel 070-677 99 82, krister.fast@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen, 112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.
e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.
Ansvarig församlingspräst: biskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 723 43 Farsta, 070-677 99 82

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst: biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Cnr 6546 Kontonr 962452718

VÄSTERGÖTLAND

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Schubert, Skolgatan 1
549 11 Moholm
tel 072-361 71 84

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
021-33 34 70.

Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Michael Warnon

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.
E-post: communio@lkk.se

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manuskript för nr 2-2022 är den 28 maj 2021.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

Upplev mässan

i Skt Mikael och Alla Änglars kyrka i din mobil. läsplatta eller dator. Församlingen sänder live via Facebook. Om du inte har, så skaffa ett Facebook-konto och logga in på Liberala Katolska Kyrkan.